

„Vypadá to, že jste se připravili o spánek zbytečně,“ prohodil Jin a chytil si bradu do dlaní.

„Říkal jsem to,“ ozval se jeden z členů Rohaté stráže a nahlas zívl.

Seržant po něm vrhl ostrý pohled a stejný potom upřel na Arthie. „Ty si myslíš, že jsi...“

Arthie ho přerušila prudkým otevřením dveří. „Cokoli jste měl na jazyku, seržante, tak to si nemyslím, to vím.“

Vyšší moc je opravdu nevyzpytatelná a v neustále se proměňující krajině Bílého Rachotu byli Casimirovi nedotknutelní.

3

ARTHIE

Rozlité čaj a otlučený porcelán je lepší než vězení, a tak byla nálada vítězná, když personál začínal s úklidem. Arthie zamkla dveře a sledovala přes mléčné sklo siluetu odjíždějícího kočáru Rohaté stráže.

„Nechceš nám říct, co se stalo s naším vybavením?“ zeptal se Jin s tmavozeleným kabátem přehozeným přes ruku. Někdo mu podal šálek čaje a on vdechl výrazné aroma se sladkými, ostrými tóny bergamotu a levandule. Lady Slate byla jeho oblíbená příchutí. Hodila se k němu, byla stejně elegantní a na úrovni jako on sám.

„Jo, šéfko, kam se všechno podělo?“ přidal se Chester a ostatní přerušili práci a poslouchali. Chester byl u Arthie s Jinem odmalička a Zpěněnka byla to jediné, co znal.

„Pořád je to tady.“ Arthie zvedla prkno a vytáhla z obou stran dutiny Felixova zrcadla. Za nimi, hlouběji pod podlahou, bylo zastrčené náčiní. Arthie jim ukázala skleněné desky. „Pamatujete?“

„To jsi mi neřekla,“ prohodil zamračeně Jin a odložil šálek na talířek v druhé ruce. Arthie se ubránila nutkání obrátit oči v sloup, když usrkl další lok se zdviženým malíčkem.

„Tak proč odpalovat tu žárovku?“ podivil se Reni, zasmušilý a tichý jako obvykle.